

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (N. Neergaard): Der har om dette Lovforslag ingen virkelig Uenighed været i Udvalget, og det er mig en Glæde at konstatere dette, thi Lovforslaget gaar ud paa en Udvikling af vor diplomatiske Repræsentation i Udlandet med det særlige Formaal for Øje at bistaa og styrke dansk Initiativ paa forskellige Omraader i de nye Lande, hvor en stærkere økonomisk Udvikling skal finde Sted, hvilket jo efter alles Mening er Tilfældet med Tyrkiet og Balkanstaterne. Det har ikke altid været saaledes, at der i det danske Folketing har været en saa levende Følelse af Nødvendigheden af at gøre noget paa dette Omraade som den, der nu ytrer sig. Der har været en vis Skepsis overfor Nyttens af dansk diplomatisk Repræsentation. Jeg tror, at Aarsagen dertil meget har været, at man ved diplomatisk Repræsentation altid har tænkt sig noget storpolitisk, og der har været en naturlig Skepsis overfor, hvad der i saa Henseende kunde udrettes. Men alt som Aarene er gaaede, er Opmærksomheden stærkere og stærkere blevet rettet hen imod den borgerlige Side af vor diplomatiske Repræsentation, den Side af den, der tjener til at holde os saa godt som muligt a jour herhjemme med Bevægelserne ikke blot i politisk Henseende, men ogsaa i økonomisk Henseende og med det praktiske Formaal for Øje, at vi herhjemme skal være vel instruerede for at kunne gribe ind, saa snart der byder sig Chance for dansk Foretagsomhed. Naar der er foregaaet noget af en Vending i Opfattelsen i saa Henseende, maa jeg sige, at selve vort Diplomati har en væsentlig Del af Æren derfor, idet der indenfor dets Kreds, og man maa sige ogsaa i Udenrigsministeriet, har vist sig en voksende Sans for at tage disse Opgaver op, som jeg her har nævnt. De danske Legationer i Udlandet og de danske Konsulater har i de senere Aar paa en ganske anderledes kyndig og oplysende Maade vidst at give Oplysninger og Vink, der kan være af Nytte ogsaa for dansk Erhvervsliv. Nu har man derfor ikke længere nogen Grund til at formode, at et forstandigt Forslag som dette, der med rimelige økonomiske Ofre vil styrke vor

Repræsentation i Udlandet med disse Opgavers Løsning for Øje, vil møde andet end en velvillig Forstaaelse i Folketinget, og det har jo ogsaa i høj Grad været Tilfældet med nærværende Lovforslag.

Der er kun to Punkter, som der kan være nogen Anledning til at omtale. Det ene er en Ændring, der er foreslaaet af Udenrigsministeren og tiltraadt af hele Udvalget, om at forøge Handelsattacheens Løn. Det har været en almindelig Følelse, at den i Lovforslaget nævnte Løn var for knapt beregnet, og det vilde være i høj Grad ønskeligt at sætte Lønnen saaledes, at man kunde finde en fuldt ud kvalificeret Mand til Posten. Jeg skal paa ingen Maade her komme ind paa den personlige Side af Sagen, jeg skal ikke forsøge at give noget som helst Vink eller Antydning med Hensyn til Valget af Personer, det ligger ganske hos den højtærede Udenrigsminister. Jeg skal kun sige, at efter de Betragtninger, der har været ledende for Udenrigsministeriet, og efter de Udtalelser, der er fremkommet her fra Repræsentanter for de forskellige Partier, maa jeg antage det for givet, at vi venter, at den danske Repræsentation i Konstantinopel, der tillige skal varetage de danske Interesser i de sydlige Balkanstater, vil komme til at rumme baade saa megen Forretningsindsigt og saa megen Kendskab til og Fortrolighed med orientalske Forhold og orientalske Sprog, at den Opgave, der skal løses af de to Mænd, vil kunne blive løst i Overensstemmelse med vore Interesser dernede. Et Skridt henimod, at dette kan ske, er Forøgelsen af Vederlaget for Handelsattacheen.

Hvad vor Repræsentation i Wien angaar, har der ikke gjort sig ganske den samme Enstemmighed gældende i Udvalget. Udvalgets Flertal, det vil sige Udvalget med Undtagelse af de socialdemokratiske Medlemmer, har, som det vil ses af Betænkningen, sluttet sig til de Betragtninger, som Ministeren gør gældende i sin Skrivelse, og hvorefter ogsaa Udenrigsministeriet anser det for ønskeligt, at den Repræsentation, vi skal have, i dette gamle Monarki — der spiller saa vigtig en Rolle, ikke blot i Europas Politik, men ogsaa med Hensyn til den rette Forstaaelse af økonomiske og finansielle Forhold —, og som tillige skal varetage vore Interesser i de nordlige Balkanstater, ikke forringes i Betydning og Anseelse. Dette vil naas ad den Vej, som Ministeren har angivet, og